MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ MUISTIO **HE 26/2018 vp**
Luonnonvaraosasto 7.5.2018
Lainsäädäntöneuvos Kirsi Taipale

Viite: Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunta 9.5.2018

Asia: Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalan eräiden henkilötietojen käsittelyä koskevien säännösten muuttamisesta (HE 26/2018 vp)

Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle

Esityksessä ehdotetaan annettaviksi lait maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalan eräiden henkilötietojen käsittelyä koskevien säännösten muuttamisesta. Esityksen tarkoituksena on panna täytäntöön maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalan lainsäädännön osalta henkilötietojen käsittelyä koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus sekä direktiivi.

Hallituksen esityksestä ovat antaneet lausunnon seuraavat tahot: oikeusministeriö, tietosuojavaltuutetun toimisto, Metsähallitus, Kalatalouden keskusliitto, Maatalousyrittäjien eläkelaitos, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Suomen metsäkeskus, Luonnonvarakeskus, Maanmittauslaitos, Maaseutuvirasto, Kuntaliitto, Suomen riistakeskus, Suomen metsästäjäliitto ja Elintarviketurvallisuusvirasto.

Pääosalla lausunnon antajista ei ollut huomautettavaa esitykseen. Seuraavassa tarkastellaan lausunnon antajittain esitykseen liittyviä huomioita siltä osin kuin niissä esitetään tarkistuksia lakiehdotuksiin tai niitä on muutoin tarpeen erikseen kommentoida. Oikeusministeriön lausunnon pääsisältö todetaan tässä yhteydessä sen vuoksi, että se liittyy jäljempänä esitettävään tietosuojavaltuutetun lausuntoon.

Oikeusministeriö

Oikeusministeriö totesi lausunnossaan, että sen mielestä ehdotettujen säännösten suhdetta perustuslakiin on esityksessä perusteltu asianmukaisesti. Ministeriöllä ei ollut muultakaan osin huomautettavaa esityksestä.

Tietosuojavaltuutetun toimisto

Tietosuojavaltuutetun toimiston lausunnossa todetaan *erityislainsäädännön tarpeellisuuden* osalta yleisiä näkökohtia siitä, miten tämä arviointi tulisi tehdä, mutta ei esitetä käsitystä siitä, miten tietosuojavaltuutetun toimisto on itse arvioinut maa- ja metsätalousministeriön erityislainsäädännön tarpeellisuutta.

Tietosuojavaltuutetun toimiston lausunnossa esitetään *kansallisen liikkumavaran merkityksen* osalta, että hallituksen esityksen perustelut olisivat virheelliset siltä osin kuin niissä mainitaan henkilötietojen käsittely mielipide- ja markkinatutkimusta sekä muita näihin rinnastettavia osoitelähetyksiä varten. Lausunnossa todetaan, että tältä osin ei ole olemassa tietosuoja-asetuksen 6 artiklan liikkumavaraa. Hallituksen esityksessä todetaan tähän liittyen, että liikkumavara on

6 artiklan osalta luovutusten edellytysten määrittelyn osalta ja 86 artiklan salliman tietosuojan ja julkisuuden yhteensovittamisen osalta. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo ensin mainitun osalta, että lakisääteisen tehtävän hoitamisen osalta on mahdollista säätää *tietojen luovutuksen* edellytysten määrittelystä 6 artiklan 3 kohtaan liittyen. Siinäkin tapauksessa, että juuri tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 3 kohdan liikkumavara olisi tulkinnanvarainen, maa- ja metsätalousministeriön erityislainsäädännön henkilötietojen luovutussäännökset mainittuihin tarkoituksiin ovat joka tapauksessa mahdollisia myös tietosuoja-asetuksen 86 artiklan nojalla.

Tietosuojavaltuutetun toimiston lausunnon mukaan hallituksen esityksen perusteluissa olisi virheellisesti *määritelty henkilötiedot*. Maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että tietosuoja-asetuksen henkilötiedon määritelmä on pitkä eikä ole kiellettyä referoida kyseistä säännöstä lyhyemmin, jos sen voi katsoa havainnollistavan henkilötiedon käsitteen ydinsisältöä. On selvää, että henkilötiedon käsitteen tulkinta määräytyy aina viime sijassa asetuksen määritelmän ja sen EU-tulkintojen perusteella. Tämä on niin itsestään selvä asia, ettei sitä ole ollut tarpeen erikseen hallituksen esityksessä mainita. EU-tulkinnat ovat ensisijaisia aina siitä riippumatta, onko EU-oikeuden ensisijaisuutta erityisesti erikseen hallituksen esityksessä mainittu vai ei.

Tietosuojavaltuutetun lausunnossa esitetään kansallisen liikkumavaran merkityksen ja henkilötiedon käsitteen osalta, että *hallituksen esityksen perusteluja tulisi korjata*. Maa- ja metsätalousministeriö on ottanut ao. väitteisiin jo kantaa edellä, mutta toteaa kuten valiokuntakin hyvin tietää, ettei hallituksen esityksen perusteluja ole mahdollista esityksen antamisen jälkeen eli jälkikäteen korjata.

Tietosuojavaltuutetun toimiston kantana esitetään, että *henkilötietojen luovuttaminen suoramarkkinointiin* olisi jatkossa mahdollista vain suostumuksen perusteella ja väitteen osalta viitataan tietosuoja-asetuksen 23 artiklan säännökseen, joka koskee rekisteröidyn oikeuksien rajoittamista. Valtuutettu viittaa myös henkilötietojen käyttötarkoituksen muuttumiseen. Tältä osin maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että lausunnon päätelmäketju jää epäselväksi. On selvää, että henkilörekisterin tietoja ei voi juuri käyttötarkoitussidonnaisuuden vuoksi luovuttaa kuin sellaiseen tarkoitukseen, joka on yhtenevä henkilörekisterin alkuperäisen käyttötarkoituksen kanssa. Tämä käyttötarkoitussidonnaisuusperiaate löytyy henkilötietolain (523/1999) 7 §:stä ja jatkossa tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan b alakohdasta. Käytännössä tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että kun Suomen metsäkeskuksen metsätietojärjestelmän käyttötarkoituksena on metsätalouden edistäminen, tulee vastaavasti suoramarkkinointia varten tehtävien tietojenluovutusten kytkeytyä aina tavalla tai toisella metsätalouden edistämiseen. Esimerkiksi yleisaikakausilehden markkinointiin ei voida metsätietojärjestelmän tietoja käyttää. Maa- ja metsätalousministeriön erityislainsäädännössä henkilötietojen luovuttamisesta suoramarkkinointiin on säädetty niin, että luovutuksen edellytyksenä on joko suostumus tai se, ettei rekisteröity ole kieltänyt tietojensa luovutusta suoramarkkinointiin. Henkilötietolain 30 §:n mukaan rekisteröidyllä on oikeus kieltää itseensä kohdistuva suoramarkkinointi. Vastaava oikeus rekisteröidyllä on tietosuoja-asetuksen 21 artiklan nojalla. Jollei siis erityislainsäädännössä tietojen luovuttamisen edellytyksenä suoramarkkinointiin ole suostumus, noudatetaan rekisteröidyn oikeuksia eli jatkossa tietosuoja-asetuksen 21 artiklan mukaista kielto-oikeutta. Näin ollen maa- ja metsätalousministeriön lainsäädännössä ei ole tältä osin poikettu rekisteröidyn oikeuksista. Korostettakoon vielä, että edellä mainittu käyttötarkoitussidonnaisuus otetaan luonnollisestikin huomioon sekä silloin, kun henkilötietojen luovutuksen perusteena on suostumus kuin myös silloin, kun tietojen luovuttaminen perustuu siihen, ettei rekisteröity ole kieltänyt tietojensa luovuttamista.

Tietosuojavaltuutetun lausunnossa tarkastellaan hallituksen esitystä *tietosuoja-asetuksen 9 artiklan* osalta. Lausunnon mukaan hallituksen esityksessä olisi perusteltava, mikä on se tärkeä yleisen edun mukainen tehtävä, jonka varmistamiseksi henkilötietojen käsittely on tarpeen. Samoin olisi perusteltava käsittelyn yleisen edun mukaisuus ja käsittelyn oikeasuhtaisuus. Maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että erityisiä henkilötietoryhmiä koskeva henkilötietojen käsittely (tässä henkilön terveydentilaa koskevat tiedot) rajoittuu vain muutamaan tukiasioita koskevaan erityislakiin, jota on tarkasteltu hallituksen esityksen yleisperustelujen 2.7.3 luvussa (s. 34-35). Nykyterminologiassa kyseessä ovat arkaluonteiset tiedot, joiden käsittely on tullut tähänkin saakka perustella asianmukaisesti muun muassa kyseisen tietojen käyttötarkoituksen ja käsittelyn tarpeellisuuden osalta. Hallituksen esityksessä on tuotu esiin ao. ehdotetun tietosuojalain säännös (6 §), joka koskee erityisten henkilötietoryhmien käsittelyä ja jossa säädetään suojatoimista. Tietojen salassapitoa voidaan pitää yhtenä suojatoimena. Tässä yhteydessä voidaan todeta, että vaikka sitä ei ole hallituksen esityksen perusteluissa tuotu esiin, viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 24 §:n 25 kohdan mukaan tiedot henkilön terveydentilasta ovat salassa pidettäviä. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että tietosuoja-asetuksen 9 artiklan vaatimukset suojatoimista täyttyvät edellä selostetulla ja hallituksen esityksen perusteluissa selvitetyllä tavalla.

Tietosuojavaltuutetun toimiston lausunnossa tarkastellaan myös hallituksen esityksen perusteluja tietosuoja-asetuksen 10 artiklan osalta. Mainittu artikla koskee rikostuomioihin ja rikkomuksiin tai niihin liittyviin turvaamistoimiin liittyviä henkilötietoja. Hallituksen esityksessä on tältä osin tarkasteltu muun muassa Ruotsin yleislainsäädäntöön liittyviä esitöitä. Lausunnossa todetaan, että kyseistä asiaa olisi kansallisesti jatkoselvitettävä. Tältä osin maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että asiaa on tiedusteltu oikeusministeriöltä syksyllä 2017, mutta ministeriö ei ehtinyt resurssipulan johdosta siihen vastaamaan. Todettakoon, että tietosuojalakiehdotusta valmistelleessa ns. TATTI-työryhmässä on ollut myös tietosuojavaltuutetun toimistosta edustus sekä jäsenenä että sihteerinä. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, ettei sen tehtäviin kuulu oikeusministeriön hallinnonalaan kuuluvan asian jatkoselvittäminen. Asia kytkeytyy tietosuojalakia koskevaan hallituksen esitykseen, minkä vuoksi olisikin tarkoituksenmukaista, että eduskunnan hallintovaliokunta lausuisi asiasta jotain. Asian selvittäminen soveltuu senkin vuoksi hallintovaliokunnalle, koska tietosuojalakiehdotuksessa on tietosuoja-asetuksen 10 artiklaan liittyvä säännös (7 §). Tietosuoja-asetuksen soveltaminen alkaa 25 toukokuuta 2018 ja tietosuoja-asetuksen valmisteluun liittyen eri EU-maiden tietosuojaviranomaiset tekevät yhteistyötä. Tähän liittyen on yllättävää, ettei tietosuojavaltuutetun toimiston lausunnossa tältä osin viitata siihen, miten tätä asiaa on muiden jäsenmaiden tietosuojaviranomaisissa tulkittu. Maa- ja metsätalousministeriö pitäisi hyvänä asiana, jos maa- ja metsätalousvaliokunta jollain tapaa saattaisi tämän mahdollisesti tulkinnanvaraisen asian hallintovaliokunnan tietoon. Tässä yhteydessä on kuitenkin todettava, että mikäli esimerkiksi EU-tuomioistuin jatkossa tulkitsee jollain tapaa tietosuoja-asetuksen 10 artiklan soveltamisalaa, noudatetaan kyseistä tulkintaa maa- ja metsätalousministeriönkin hallinnonalalla, vaikkei tätä itsestäänselvyyttä ole erikseen todettu hallituksen esityksessä.

Tietosuojavaltuutetun lausunnossa tarkastellaan myös ehdotettuja tietosuoja-asetuksen 18 artiklaan liittyviä poikkeussäännöksiä hyvin yleisellä tasolla. Valtuutetun mielestä hallinnon yleislakien noudattaminen ei vielä oikeuta rajoittamaan rekisteröidyn oikeuksia. Lisäksi valtuutettu toteaa, että poikkeuksiin tulisi suhtautua pidättyvästi. Tältä osin maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että hallituksen esityksessä on pyritty perusteellisesti kuvaamaan rekisteröidyn oikeusturvaan liittyvät näkökohdat ehdotettujen säännösten osalta. Sen sijaan valtuutetun lausunnossa ei tarkemmin yksilöidä, mikä hallituksen esityksen argumentoinnissa on puutteellista. Todettakoon, että hallituksen

esitys oli oikeuskanslerinviraston ennakkotarkastuksessa. Kyseisen ennakkotarkastuksen johdosta perusteluja täsmennettiin eikä virasto puuttunut esittelyvaiheessa enää asiaan.

Tietosuojavaltuutetun kirjallisen lausunnon osalta maa- ja metsätalousministeriö katsoo, ettei siinä ole tullut esille sellaisia seikkoja, jonka johdosta lakiehdotuksia olisi tarpeen tarkistaa taikka valiokunnan ottaa kantaa mihinkään erityiskysymykseen. Yleisenä huomiona voidaan lisäksi todeta, että vaikuttaisi siltä, ettei esityksen perusteluihin tietosuojavaltuutetun toimistossa ole kokonaisuudessaan ehditty perehtyä.

Tietosuojavaltuutetun näkemys asian käsittelystä perustuslakivaliokunnassa

Maa- ja metsätalousvaliokunnalta puhelimitse saadun tiedon mukaan tietosuojavaltuutettu on esittänyt, että hallituksen esitys tulisi käsitellä perustuslakivaliokunnassa. Tähän ei maa- ja metsätalousministeriön saaman tiedon mukaan ole esitetty tarkempia perusteluja, mutta tässä yhteydessä valtuutettu on ilmeisesti viitannut siihen, että perustuslakivaliokuntakäsittely olisi tarpeen, koska muissa esityksissä otettaisiin mallia tästä esityksestä ja siinä mielessä olisi tarpeen koordinoida asia perustuslakivaliokunnassa.

Tietosuojavaltuutetun väitteen osalta maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että perustuslakivaliokuntaan on perusteltua viedä sellainen hallituksen esitys, josta voidaan yksilöidä ne perustuslakiin tai muutoin perusoikeuksiin liittyvät kysymykset, joihin on tarpeen saada asian tulkinnanvaraisuuden vuoksi perustuslakivaliokunnan lausunto. Esityksen valmistelussa ei ole noussut esiin sellaisia kysymyksiä, joiden osalta perustuslakivaliokunnan kanta olisi tarpeen. Toisaalta taas on myös todettava, ettei perustuslakivaliokunnan tehtäviin kuulu EU:n tietosuojauudistukseen liittyvien esitysten lakiehdotusten koordinointi. Perustuslakivaliokunta on itsekin todennut, että sen valtiosääntöisiin tehtäviin ei kuulu kansallisen täytäntöönpanosääntelyn arviointi EU:n aineellisen lainsäädännön kannalta (ks. esim. PeVL 31/2017 vp ja PeVL 1/2018 vp). Mitä taas tulee perustuslakivaliokunnan kannanottojen saamiseen tietosuoja-asetuksesta ja siihen liittyvästä kansallisesta sääntelystä, voidaan todeta, että perustuslakivaliokunnan käsittelyssä on jo ollut ainakin liikenne- ja viestintäministeriön ja sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalan esitykset (ks. PeVL 1/2018 vp ja PeVL 2/2018 vp). Näihin kahteen viime mainittuun on myös viitattu hallituksen esityksen perustuslakiosiossa.

Laajoissa säädöshankkeissa toisiinsa kytkeytyvien esitysten koordinointi tulisi lähtökohtaisesti tehdä valtioneuvostotasolla. Laajojen säädöskokonaisuuksien koordinointi ei vaikuta perustellulta perustuslaki- tai hallintovaliokunnassa tilanteessa, jossa muutoinkin ollaan yleislainsäädäntöä koskevien esitysten myöhäisen antamisajankohdan takia myöhässä EU-säädösten toimeenpanon aikatauluista. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että EU:n tietosuojauudistukseen liittyvät esitykset tulisi käsitellä siten, että lakeihin esitetyt muutokset saadaan voimaan mahdollisimman pian EU:n säädösten täytäntöönpanomääräaikojen jälkeen. Myös alaisen hallinnon kannalta olisi selkeämpää, että ehdotetut muutokset tulevat mahdollisimman pian voimaan.

Metsähallitus

Metsähallituksen lausunnossa esitetään, että Metsähallituksen erävalvontaa koskevaa lakiehdotusta (42. lakiehdotus) tarkistettaisiin siten, että ehdotettua uutta 17 a §:n 2 momenttia muutettaisiin siten, että pykälässä viitattaisiin myös lain 14 §:ssä tarkoitettujen seuraamusten määräämiseen. Kyseinen uusi 17 a § 2 momentti koskee sitä henkilötietojen käsittelyä, johon sovellettaisiin ehdotettua lakia henkilötietojen käsittelystä rikosasioissa ja kansallisen turvallisuuden ylläpitämisen yhteydessä (HE 31/2018 vp). Metsähallitus perustelee asiaa siten, että lakiehdotuksessa jo viitataan lain 13 §:ssä

tarkoitettuun suppeaan esitutkintaan, johon liittyviä tehtäviä hoidetaan poliisiasiain tietojärjestelmää (PATJA) hoitaen. Myös lain 14 §:ssä säädettyjen seuraamusten määräämiseen liittyvä henkilötietojen käsittely tehdään kyseisessä poliisin tietojärjestelmässä. Maa- ja metsätalousministeriö pitää ehdotettua tarkistusta perusteltuna ja ehdottaa, että Metsähallituksen erävalvontaa koskevan lakiehdotuksen uusi 17 a § muutettaisiin seuraavasti:

17 a §

Henkilötietojen käsittely

Tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen liittyvien henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) ja tietosuojalakia (/), ellei muualla laissa toisin säädetä. Henkilötietojen käsittelyyn ei tällöin kuitenkaan sovelleta, mitä mainitun asetuksen 18 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään.

Rikosten ennalta estämiseen liittyvissä erävalvontatehtävissä ***sekä*** tämän lain 13 §:ssä tarkoitetun esitutkinnan toimittamisessa ***ja 14 §:ssä tarkoitettujen seuraamusten määräämisessä*** henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan, mitä henkilötietojen käsittelystä rikosasioissa ja kansallisen turvallisuuden ylläpitämisen yhteydessä annetussa laissa (/) säädetään. Henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan lisäksi, mitä henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annetun laissa (/) säädetään.

Maanmittauslaitos

Maanmittauslaitos on lausunnossaan esittänyt, että kiinteistöjen kauppahintarekisteristä annettua lakia (552/1980) tulisi tarkistaa vastaavalla tavalla kuin kiinteistötietojärjestelmästä ja siitä tuotettavasta tietopalvelusta annettavaa lakia (453/2002). Tältä osin maa- ja metsätalousministeriö toteaa, ettei se pidä välttämättömänä tietosuoja-asetuksen 18 artiklan soveltamista rajaavan säännöksen lisäämistä kiinteistöjen kauppahintarekisteristä annettuun lakiin. Kiinteistöjen kauppahintojen keräämiseen ja po. tietojen käytettävyyteen ei katsota liittyvän sellaisia välittömiä taloudellisen toiminnan jatkuvuuteen liittyviä kriittisiä tekijöitä, jotka olisivat rinnastettavissa koko kiinteistötietojärjestelmän tietojen käytön estymisestä aiheutuviin riskeihin. Mahdollisissa poikkeuksellisissa yhteiskunnan kannalta kriittisissä tapauksissa tietojen käsittely olisi lisäksi mahdollista näiltä osin 18 artiklan 2 kohdan mukaisen tärkeän jäsenvaltion yleisen edun perusteella.

Maanmittauslaitos on esittänyt muutoksia kiinteistörekisterilakiin (392/1985). Tältä osin maa- ja metsätalousministeriö toteaa, ettei kiinteistörekisterilain 13 § ole muutoksen kohteena nyt käsittelyssä olevan hallituksen esityksen yhteydessä, sillä laitoksen siihen esittämä muutostarve (vanhentunut viittaus) ei perustu tietosuoja-asetukseen. Maa- ja metsätalousministeriö ottaa po. muutostarpeen huomioon jatkossa kiinteistörekisterilain tulevien päivitysten yhteydessä.

SLC

Svenska Lantbruksproducenternas centralförbund, SLC, on kiinnittänyt ensinnäkin huomiota siihen, että henkilötietoja tulisi aina käyttää ja säilyttää huolellisesti. Kyseinen vaatimus on jo henkilötietolaissa ja jatkossa tietosuoja-asetuksessa.

Järjestö katsoo, että henkilötietoja ei saa ilman henkilön suostumusta antaa mielipide- ja markkinatutkimukseen. Tältä osin maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että tällaisessa tapauksessa rekisteröidyllä on oikeus vastustaa henkilötietojensa käsittelyä. Henkilötietojen käsittely markkina- ja mielipidetutkimusta varten voidaan katsoa tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan f kohdassa

tarkoitetuksi henkilötietojen käsittelyn perusteeksi (rekisterinpitäjän tai kolmannen osapuolen oikeutettu etu). Tietosuoja-asetus turvaa rekisteröidyn oikeudet tältä osin. Tietosuoja-asetuksen 21 artiklan nojalla rekisteröidyllä on oikeus vastustaa tällaista henkilötietojen käsittelyä. Käytännössä se tarkoittaa, että henkilö saa kieltää henkilötietojensa käsittelyn mielipide- ja markkinatutkimukseen. Tietosuoja-asetuksen III luvussa säädetään rekisteröidyn informoinnista. Rekisteröityä pitää informoida asetuksen antamista oikeuksista. Rekisteröidyn informointia koskevat säännökset ovat tietosuoja-asetuksen 12—14 artiklassa. Rekisterinpitäjä on näin ollen velvollinen informoimaan rekisteröityjä tällaisesta oikeudesta ja antamaan mahdollisuuden kieltää tämän tyyppinen henkilötietojen käsittely.

Järjestön mukaan maataloustuottajilla tulisi olla mahdollisuus tietää, mitä tietoja tuottajasta on kerätty tietokantoihin. Maa- ja metsätalousministeriö viittaa tältäkin osin edellä mainittuun tietosuoja-asetuksesta johtuvaan rekisterinpitäjän informointivelvoitteeseen.

Järjestö nostaa esille myös tukitietojen julkisuuden. Tältä osin maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että henkilötietojen suoja on eri asia kuin henkilö- tai muiden tietojen julkisuus ja salassapito. Tässä esityksessä ei tarkastella julkisuuslainsäädäntöön liittyviä säännöksiä taikka EU:n valtiontukisäännöksiin liittyviä tukien julkaisuvelvoitteita. Tietosuoja-asetus sisältää kuitenkin nimenomaisen säännöksen, joka sallii henkilötietojen suojan ja asiakirjajulkisuuden yhteensovittamisen (86 artikla). Tukitietojen julkisuus ja julkistamisvelvoitteet ovat siten mahdollisia tietosuoja-asetuksen mainitun säännöksenkin nojalla.

MTK

Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK on kiinnittänyt huomiota henkilötietojen luovuttamiseen mielipide- ja markkinatutkimusta varten. Järjestön mukaan luovuttamiskynnystä ei ole syytä madaltaa. Asiaa on tarkasteltu jo edellä SLC:n lausunnon yhteydessä. Maa- ja metsätalousministeriön näkemyksen mukaan rekisteröidyn oikeudet tulevat huomioiduksi, koska tietosuoja-asetus antaa mahdollisuuden vastustaa henkilötietojen käsittelyä kyseiseen tarkoitukseen ja rekisterinpitäjä on velvollinen informoimaan rekisteröityjä heidän oikeuksistaan.

Järjestön lausunnossa kiinnitetään huomiota säännöksiin, joiden nojalla viranomaisilla on oikeus saada salassa pidettäviä tietoja. Kuten edellä on jo todettu, henkilötietojen suoja on eri asia kuin henkilö- tai muiden tietojen julkisuus ja salassapito. Hallituksen esitys ei kytkeydy julkisuuslainsäädäntöön eikä siinä näin ollen ole ollut tarpeenkaan tarkastella kyseisiä salassapidon murtavia säännöksiä.

Suomen riistakeskus

Suomen riistakeskus esittää, että riistavahinkolain 35 §:n 2 momentissa metsäkeskukset-sana muutettaisiin muotoon Suomen metsäkeskus (39. lakiehdotus). Maa- ja metsätalousministeriö kiinnitti asiaan huomiota jo esityksen valmisteluvaiheessa, mutta katsoo, ettei tällaista muutosta voi tehdä yhden yksittäisen pykälän osalta, kun muualla samassa laissa käytetään termejä ”toimivaltainen metsäkeskus” ja ”metsäkeskuksittain”. Jos korjaus tehtäisiin, pitäisi kaikki vanhentuneet termit korjata samalla kertaa. Suomen metsäkeskuksesta annetun lain (418/2011) 35 §:n siirtymäsäännöksen mukaan tällaisissa viittauksissa tarkoitetaan Suomen metsäkeskuksen julkisen palvelun yksikköä ja sittemmin lain (1326/2016) siirtymäsäännöksen mukaan Suomen metsäkeskusta. Koska asia on jo otettu huomioon siirtymäsäännöksissä, maa- ja metsätalousministeriö ei katso tarpeelliseksi tehdä tältä osin riistakeskuksen esittämää teknistä korjausta.

Riistakeskus kiinnitti lausunnossaan huomiota metsästyslain 38 b §:ää koskevan lakiehdotuksen kirjoitusvirheeseen (41. lakiehdotus). Mainittu säännös tulisi korjata seuraavasti:

38 b §

Saalisrekisteri

— —

Tietojen julkisuudesta ja luovuttamisesta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta ***annetussa laissa*** (621/1999) sekä henkilötietojen käsittelyyn luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) ja tietosuojalaissa (/). Henkilötietojen käsittelyyn ei kuitenkaan sovelleta, mitä mainitun asetuksen 18 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään. Rekisterinpitäjä saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa saalisrekisterin tietoja riistakantojen seurantaa ja käytön suunnittelua sekä metsästyksen valvontaa varten maa- ja metsätalousministeriölle, riistanhoitoyhdistyksille, Luonnonvarakeskukselle, Metsähallitukselle, metsästyksen valvonnasta vastaaville viranomaisille sekä riistahallintolain (158/2011) 23 §:ssä tarkoitetulle metsästyksenvalvojalle. Tiedot voidaan luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla.

— —